

sentlig Deel af deres Indtægt, ved Lønningens Fastsettelse er taget Hensyn, saasom Districtslæger;

- 3, de, for hvem Lønninger af Staten ikke afgive Hovederhverv, eller som vitterligt ere formuende;
- 4, Menige og Underclasserne af Landmilitær-Staten, for hvilke der paa anden Maade er draget Omførg;
- 5, Sæetatens faste Mandskab (§ 7);
- 6, de i Colonerne bosatte Bestillingsmænd.

§ 5.

Af Indtægt, som hidrører fra Naturalydelse og Embedsford, gives et Lønningstillæg, hvorimod denne Indtægt medregnes for at udfinde, hvorvidt og i hvilken Udstrækning den Paagjældende vil have Afgang til at tilstaaes Lønningstillæg.

§ 6.

Lønningstillæget udbetales paa een Gang, eller i flere Terminer, efter vedkommende Ministres Skjøn, saasnart det er opgjort, og kommer den tilgode, som ved nærværende Lovs Udgivelse er i den paagjældende Bestilling.

Opgjørelserne for hver især af de forskellige Bestyrelsesgrene forelægges Finansmini-

steren til Prøvelse, inden nogen Anvisning efter nærværende Lov tør finde Sted.

Udtællingen sseer af den Kasse, hvoraf Vedkommendes sædvanlige Hovedlønning bestrides, dog saaledes, at, hvis nogen Deel af det herommeldte overordentlige Lønningstillæg vedkommer særlige Stiftelser, udrede disses Fonds den paa samme faldende Andeel.

§ 7.

Til Sæetatens faste Mandskab bevilges 6,000 Rd., hvis Fordeling overlades til Marineministeriet.

§ 8.

Hvad der af de forskjellige Ministeriers Understøttelseskasser allerede maatte være bevilget i Anledning af Dyrtiden, kommer til Afkortning i hvad der efter nærværende Lov anvises.

§ 9.

De Embedsmænd og Betjente, der Lønnes af Kommunen, kunne af denne tilstaaes en lignende Lønningsforholdelse som den, der for Statens Embedsmænd og Betjente i det Foregaaende er bestemt.

§ 10.

Fortolkningen af denne Lov skal ikke kunne gjøres til Gjenstand for Rettergang.

Not Witt.

Rugaard.